

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

8. Ephesinum I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10467

*stra Reuerentia ad sanctiss.
Imperat. Theodosium missarū
ad iter dumtaxat Constanti-
nopolim vsque faciendum nos
preparauimus, Sic illi. Licet
ergo Theodosius Concilium
hoc indixerit; ex mandato ta-
men Apostolicarum literarum
indixit.*

De Concilio Ephesi- no I.

Anno Do
431

*Celestinus
Papa ad
Imp. opr
Concili ce.
celebrando
scribit*

Anno 431. conuoca-
tum fuit Conciliū
Ephesinum I. au-
toritate Celesti-
ni Papæ, petente, & fauente
Theodosio iuniore Imperato-
re. Ad quem Cœlestinus in-
ter alia sic scripsit: *Maior vo-
bis fidei causa esse debet, quàm
Regni, ampliusque pro pace
Ecclesiarum clementia ve-
stra debet esse sollicita, quàm
pro*

pro omni securitate terrarū.
 Subsequuntur enim omnia
 prospera, si primitus, quæ Deo
 sunt cariora seruentur. Et in-
 fra. Pro vestri enim Imperij
 salute geritur quicquid pro
 quiete Ecclesie, vel sanctæ Re-
 ligionis reuerētia laboratur.

Ad hanc Synodum conue-
 nerunt Episcopi plusquam du-
 centi ex Oriente, & nomine
 Pontificis Romani Cyrillus
 Episcopus Alexandrinus præ-
 fuit. Ad quos omnes Cœlesti-
 nus Papa inter multa sic scri-
 bit. Accingatur armis Dei Ve-
 stra Paternitas: scitis quæ ga-
 lea caput nostrū munit quæ
 lorica pectus includat: non
 vos nunc demum Ecclesiasti-
 ca rectores castra cœperunt.
 Agendum est nunc labore com-
 muni, ut credita, & per Apo-
 stolicam successionem hucusq.
 detenta seruemus.

In hoc Concilio damnata
 est

Pro Impe-
 rij salute
 geritur,
 quicquid
 pro Eccle-
 sie quiete
 laboratur
 Episcopo-
 rum nu-
 merus qui
 ad Conci-
 lium vene-
 runt.

Acta Con-
 cilij.

114 DE CONCILIO

est hæresis Nestorij. Res sic se habuit. Nestorius Constantinopolitanam Sedem adeptus, duxerat secum Antiochia Anastasium Presbyterum, fidentissimum comitem, quo admodum familiariter utebatur. Hic Presbyter, cum aliquando verba faceret ad populum in tantum scelus erupit, ut Beatam Mariam *Theotokos*, hoc est Deiparam vocandam esse, impudentissimè negaverit; propterea, quòd ab homine Deus nasci non posset. Excitavit impia vox magnos populi tumultus, ac turbas. Nestorius autem suum presbyterum tantę seditionis auctorem, diro alioquin anathemate, & ultimo dignū supplicio, advocata cõcione, magnificè collaudavit: utq. sacrilegia sacrilegijs affirmaret, sublato *Deiparę* nomine, Christum Dominum in duas di

Brevis historia
 totius progressus
 Nestorij hæresis.

distraxit hypostasēs, ac personas, in eoque asseruit, sicut naturas duas; ita & filios duos, & Christos duos, vnum quidem Deum ex Patre Deo, hominem alterum ex Matre, quam ideo non *Theotocon*, se *Christotocon* appellabat.

Sed & Dorotheus quidam Episcopus spe sordidi quæstus Religionem prodidit: nam in Ecclesia coram Nestorio Sacris operante, cum in editiorem cathedram irrupisset, ex ea repente omnibus, qui *Deiparæ* vocem usurparent, anathema conclamavit. Facinus comprobatur Nestorius, impiumque impius Sacrorum mysteriorum communionem dignatur.

Attollitur continuo irati populi clamor, ac fremitus aduersus Episcopum, obstrepitur docenti, decurritur per urbem magno tumultu ab ne-

farij

Ex heretica doctrina excitatur tumultus plebis Senatus, Monachorum, et Archimandritarum.

farij hominis confortio se-
cessio fit, non modò plebis, &
Senatus, sed Monachorum
quoque & eorum, qui Archi-
mandrite dicebantur: Mœstis
demum vocibus inelamatur
per vicos, esse quidem in Vr-
be regulum, Episcopum non
esse. Quas ob causas ira, ac
metu furere cepit Nestorius,
rapere quos posset ad iudi-
cum tribunalia, Clericos re-
ctè sentientes ab aris, & focis
anellere, vexare fame, vincu-
lis, calcibus Archimandri-
tas.

*Cyrillus
aduersus
Nestorij
se opponit:
librosque
tres contra
suam he-
resim euul-
gat.*

Vulgantur interea per O-
rientem Nestorij conciones,
sanie, & veneno diffuentes:
fremunt aduersus eas ortho-
doxæ plebes, & Antistites,
Cyrillus in primis Alexan-
drinus Episcopus: Is primùm
Aegypti Monachos per lite-
ras de Nestorio docuit, eius-
que detestabilem doctrinam,
prout

prout par erat, detexit: deinde cum Nestorianum malum magis, ac magis inualesceret pullulantem hæresim doctissimè confutavit libris tribus, ad Theodosium, & ad Reginas hoc est Pulcheriam, & Eudoxiam missis.

Re cognita à Cœlestino Papa, statim coëgit Romæ Concilium, Nestorijq. exitialem, hæresim damnat. Deinde per litteras primarijs Orientis Episcopis Catholicæ fidei patrocinium aduersus Nestorianos su. ores grauissimis verbis commendat, Cyrillo in primis, cui etiam partes; vicesque mandat, vt Apostolicæ Sedis nomine sententiam contra Nestorium (nisi intra legitimum tempus facti pœniteat) euulget, atque exequatur: pestilentemque hominem à fidelium communionem depellat. Et cum multa

*Damna-
tur Nesto-
rius in Cö-
cilio Ro-
mano.*

*Cyrillo à
Papa totū
negotium
demanda-
tus in O-
rien.*

118 DE CONCILIO

multa tentasset, ut eum ad meliorem frugem reduceret, & ipse nihilominus obstinatio fieret, congregatur Concilium Oecumenicum: damnatur Nestorij impietas, & B.

*Damna-
tur Nesto-
rii impie-
tas.*

*Additio
particula
S. Maria
mater Dei
ora pro no-
bis peccato-
ribus &c.
quando Sa-
lutatione
Angelica
& diuncta.*

V. Dei Mater proclamatur; quippe quæ verè genuerit Deum: nam ille, quem genuit, personam humanam non habebat, sed diuinam. Et ex tunc in Salutatione Angelica addita fuit particula illa infine: *S. Maria Mater Dei, Ora pro nobis peccatoribus, &c.*

Hanc Nestorij condemnationem Apostolicæ Sedis Legati, qui post latam sententiã aduenere, cum Acta Synodi recognouissent diligenter, suo etiam suffragio, & chirographo munierunt.

*Damnato
Nestorio,
sunt accla-
mationes.*

Post damnatum Nestorium secutæ sunt acclamations, quibus Cælestinum, qui iam antea in Conc. Rom. Nestorij,

eun-

eundem damnauerat, mirificè laudauerunt.

Scriptum est deinde fidei decretum: cui ne quid adderetur, vel detraberetur, sub anathemate præceptum est.

Porro egredientes ab Ecclesia Episcopos populi deduxerunt cum lampadibus ad diuersoria, & facta est lætitia magna: luminariaque in Ciuitate posita: quin & mulieres ipsæ adolentes thymiamata cum thuribus Episcopos præcesserunt.

His & alijs in Concilio peractis, Legatos ad Cœlestinum, Papam miserunt: quos Sūmus Pontifex, summa totius Ecclesiæ exultatione excepit, & literas Episcoporum apud Confessionem S. Petri, præsentem vniuerso Clero, & Populo Romano legi præcepit. Factus autem voti compos, encyclicas ad omnes Patres, qui

Ephesi -

Egredientes Episcopos mulieres thuribus eos præcedunt & honorifice ad diuersoria deducunt.

Patres Concilij legatos ad Papam pro confirmatione decretorum mittunt.

Ephesino Concilio interfuerunt, misit: in quibus post gratulationem mutuam, hortatur, ut ad Ioannis Antiocheni, aliorumque Nestorianorum conuersionem sedulam operam impendant: fidemque in S. Synodo stabilitam, violari, vel infamari, cum populos, hæresi damnata, corrumpi non sinant.

*Nestorius
quod po-
stea egerit.*

*Nestorij li-
bri igni di-
catæ.*

Interea verò Nestorius cū quibusdam suæ factionis Sæarijs cū sua peccata deflere, ac tandem resipiscere debuisset, aduersus veritatem Catholicam, & Cyrilli capitula calamum armauit; sed frustra. Nam ea volumina, quæ in monasterio S. Euprepij apud Antiochiam relegatus, maledicè, & cōtumebrosè scripserat, Imperatoris edicto conquisita, eiusdem iussu igni data sunt; eundemque tanquam malorum omnium

omnium huius temporis au-
ctorem, in exilium ablegare
mandavit. Ita Nestorius non
solum decreto Sanctorum Pa-
trum Ephesi congregatorum,
Sacerdotio eiectus est; ve-
rum etiam Imperatoris iussu
in exilium damnatus, poenas
debitas luit. Ibi enim degens,
& sæpè sæpius loca mutans;
tandem putredine totum cor-
pus occupante, consumptus,
lingua à vermibus exesa, eam
ex huius vitæ miserijs ad gra-
uora supplicia iusto Dei iu-
dicio infligenda, eaque sem-
piterna transiit.

*Nestorius,
in exiliū
mittitur,
et demū
putredine
consum-
ptus vitā
cū Infer-
no commu-
tauit.*

De Concilio Ephe- sino II.

Nno 449. Euty-
chete damnato in
Concilio Constan-
tinopolitano I.
F Chry-

Anno
449.